



## Nieuwe voetbalplek op Hopjesplein



Één heel erg klein maar zeer brutaal regendruppeltje durfde nog uit de hemel te vallen toen Joke van den Boomen haar huis uitstapte op weg naar het Anna Blamanplein. Één stout druppeltje dat niet begrepen had dat het nu eenmaal Hopjesweer dient te zijn op een Hopjes evenement. De hele ochtend had het gehoosd als zelden te voren. Joke en haar vrijwilligers zullen het heel somber ingezien hebben 's-morgens. Ik niet. Ik verheugde mij al op een onvoorziene vrije middag (grapje, want natuurlijk vertrouw ik op de Hopjesweer Goden).

Om half één begon de officiële openingsceremonie met Wethouder Karsten Klein. Helaas ben ik dáár niet bij geweest maar de Wethouder zal vást en zeker wel iets leuks gezegd hebben over de nieuwe voetbalplek (ik vind het woord voetbalkooi altijd zo'n nare smaak hebben) en iets waardereinds over de Haagse Hopjes Transvaal. Waar normale voetbalplekken inderdaad vaste tralies hebben waardoor ze op een kooi lijken, heeft deze voetbalplek zowel vaste tralies (meest op de strategische hoeken) maar méér flexibele, ijzeren touwen waardoor het geheel veel vriendelijker oogt. In mijn ogen dan. Ik was door omstandigheden pas om half twee aanwezig maar de voetbalplek was al druk in gebruik en de rij met wachtende jongeren was akelig lang.



Ik kijk graag naar voetbal dus heb ik de tijd genomen om verschillende teams (van 4 personen) aan het werk te zien. Daarbij zijn mij twee dingen opgevallen. Transvaalse, voetballende kinderen zijn ontzettend fanatiek. (Ik heb één knul met tranen in zijn ogen het veld zien verlaten omdat zijn team verloren had). Er werd géén rekening gehouden met het verschil in teams. Een team met écht kleine knulletjes moest spelen tegen een team van "jonge mannen" die zo maar 4 tot 6 jaar ouder waren. Één van die mannen liep zo'n kleintje faliekant ondersteboven (in de hitte van



het spel) maar zijn teamgenoot was er snel bij, hielp het kind overeind en vroeg of íe in orde was. Dát zie ik nou graag in Transvaal. Dat soort uitingen van "broeder-liefde". Dat hele kleine maar o, zo sympathieke gebaar heeft mij diep geraakt kan ik U zeggen. De jongeman zal zichzelf in dit verhaaltje of op de foto wel herkennen hoop ik.

Wat een ongelooflijke drukte op het plein. Hopjes feesten worden altijd wel goed bezocht maar dit was

buiten proprieties. Een hele goeie zet van de organisatie om het feest te beginnen vlak nadat de Galjoenschool uit ging. Veel van de kids van school bleven hangen. En gezellig dat het was.....

Bij de Schminck stond een rij. Bij de Trampoline stond een rij. Bij de Kop van Jut stond een rij. Bij de Survivalbaan stond een rij. Bij ... ik kan er kort over zijn: overall stond een rij. Opvallend was het aantal meiden bij de zogeheten "stoere mannen spelletjes" zoals Kop van Jut en de Boksbal. Opmerkelijk hoor. En goed dat ze waren. Ik heb



knullen jaloers zien kijken. Of meesmuilen maar ook dát zie ik al jaloezie.

Ook Clown Bobo deed goede zaken. Zolang IK er maar niet bij stond. Er was een jochie die het allemaal maar helemaal niets vond. Die hele Clown niet. Die rare rode neus. En dan ook nog al die blauwe ballonnen die maar steeds stuk knapten ... je schrikt wat af zo'n middag. Dit kind heeft meteen een clownfobie opgelopen vrees ik. Ik ging me schuldig voelen en stapte naar een andere attractie. Vreemd genoeg werden alle volgende ballonnen wel goed opgeblazen?



Black Magic ???

Eén heel klein mini ongelukje deze middag. Een knulletje die waarschijnlijk niet begreep waar dranghekken nou eigen voor bedoeld zijn en er maar tegen aan bleef duwen en op bleef klimmen, stortte met hek en al ter Moeder Aarde. De schade viel mee (een schaafwondje of twee) maar ik denk dat íe volgende keer wel van een dranghek afblijft. Ze staan er niet voor niets natuurlijk. Ter ieders bescherming.



Hoe leuk is het niet om eens “net iets andere” foto’s te maken? Hartstikke leuk natuurlijk. Dus keek ik eens om mij heen en zag de twee flats waar het Anna Blamanplein door geflankeerd worden. Wat zou het mooi zijn als ik een foto kon maken vanaf de hoogste verdieping. Dus verruilde ik mijn vertrouwde Crocks voor mijn Stoute Schoenen en ging ik “belletje trekken”. Na een aantal afwijzingen was er één persoon die mij binnen liet voor ik had kunnen uitleggen wie ik ben en wat ik kwam doen. Eenmaal binnen ging ik met de lift naar de bovenste (7<sup>e</sup>) verdieping. Daar waren twee



deuren. Ik heb bij allebei aangebeld. Helaas werd er niet open gedaan. Redelijk teleurgesteld toog ik richting trap. Dan maar een verdieping lager proberen. Op het laatste nippertje werd een van de deuren geopend door een vriendelijke dame. Ik legde haar mijn bedoelingen uit, gaf haar mijn kaartje, showde mijn jasje en ... ik mocht het balkon op om foto’s te maken. Maar wel snel want mevrouw moest weg. Ik was al lang blij dat ik even het balkon op mocht. Begrijp goed...ik heb ontzettend last van hoogtevrees maar ik denk dat de foto’s toch wel redelijk leuk geworden zijn.

Door die “hoogte-foto’s” (om het beestje maar even een naam te geven) kwam ik erachter dat er ook nog Sumo worstelen was op het plein. Een beetje verstopt achter springkussens waar ook nog eens



dranghekken stonden waardoor je al snel dacht dat dit het einde van het parcours was. Niet dus. Want ook daar ... een rij wachtende kinderen. Daarmee is mijn verslag over het Anna Blaman teneinde.

Het wachten is nu op woensdag 6 juli in het Wijkpark Transvaal. Hier wordt het Interactieve Circus gespeeld, maar ook een Bungy Trampoline, en nog veel andere dingen.

En wie niet komt, die is niet geweest en heeft gemist ... een fantastisch feest.

*Joke 160611*

Voor de mensen die er eerder waren was het duidelijk dat de Wethouder van het CDA,



Karsten Klein, niet op is komen dagen. Waarschijnlijk geen interesse in een Wijk als Transvaal. Maar voor ons, zeer gelukkig, kwam wel de directeur van Stadsdeelcentrum, de Heer Gert-Jan Bunck, die onze wijk op zijn duimpjes kent en er gelukkig zeer regelmatig komt. Hij hield een vrolijk woordje en opende de prachtige voetbalkool, door de bal af te trappen voor de

voetbalwedstrijd. Ook een zeer bekende in onze Wijk is Mevrouw Ria Klein en Linda Verbarendse, deze dames waren ook aanwezig. Mevrouw van den Boomen kreeg van de Heer Bunck een netje met ballen, natuurlijk om te gebruiken in de voetbalkooi en de directeur van de Galjoenschool kreeg tafeltenniszetjes voor de ping-pong-tafels.

Dit was dus juist een zeer geslaagde opening. Hierna was het feest, de familiedag van de Hopjes, gesponsord door het Oranje Fonds en Fonds 1818. Een zeer geslaagde middag.

